

بخش اول

کلیات

کلیات

مقدمه

۱ تعاریف

شایستگی

واحد یادگیری

اهداف توانمندسازی

فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته

عرضه و عنصر

تعامل

۲ هدف از این درس

۳ سوابق پژوهشی برای برنامه ریزی این درس

۴ تعداد واحدهای یادگیری

۵ مسیر آموزش درس

۶ سازماندهی درس

۷ نکاتی درباره ارزشیابی پایانی

۸ صلاحیت حرفه‌ای هنرآموزان

۹ استانداردهای تجهیزات و فضا

۱۰ اجزای بسته آموزشی و ارتباط آنها

۱۱ بودجه بندی

تعاریف و اصطلاحات

رویکرد برنامه درسی ملی

منظور از این اصطلاح، جهت‌گیری آموزش‌های مدرسه‌ای بر اساس فلسفه تربیتی نظام حاکم بر جامعه و انتظارات رهبران، مردم و نهادها از برنامه درسی ملی است. این رویکرد، رویکرد فطرت‌گرای توحیدی نام دارد که مقصد عالی آن، شکوفایی گرایش‌های الهی در انسان و تربیت انسان خلیفه الله است.

دنیای کار

شامل کار مزدی، پیگیری حرفه و شغل در زندگی در همه جنبه‌های زندگی اجتماعی است. دنیای کار از دنیای آموزش و زندگی شخصی متمایز است. دنیای کار اعم از زندگی شغلی، بازار کار، محیط واقعی کار و بنگاه‌های اقتصادی است.

محیط کار

موقعیتی است که افراد در آن کار می‌کنند و گستره‌ای وسیع از فضاها از خانه تا

کارخانه بزرگ را شامل می‌شود.

■ **بنگاه اقتصادی**

محلی که در آن فعالیت‌های اقتصادی مبتنی بر استاندارد ملی طبقه‌بندی فعالیت‌های اقتصادی صورت می‌گیرد.

■ **صلاحیت حرفه‌ای**

مجموعه‌ای از شایستگی‌های حرفه‌ای است که با توجه به سطح، نوع و وسعت آنها به سطوح دیگر تقسیم خواهند شد.

■ **آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای^۱ (TVET)**

آموزش و تربیت در قلمرو دنیای کار جهت زمینه‌سازی، آمادگی، نگهداشت و ارتقای شغلی و حرفه‌ای را گویند. آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای واژه‌ای جامع است که به جنبه‌هایی از فرایند آموزشی و تربیتی، دربرگیرنده مطالعه فناوری‌ها و علوم وابسته، کسب نگرش‌ها و مهارت‌های عملی، فهم و دانش مرتبط با حرفه‌ها را در بخش‌های گوناگون اقتصادی و زندگی اجتماعی، علاوه بر آموزش عمومی، ارجاع و اطلاق می‌شود. این واژه اعم از آموزش فنی و حرفه‌ای رسمی، غیررسمی و سازمان نیافته است. همچنین این آموزش‌ها شامل طیف وسیعی از فرصت‌های توسعه مهارت‌ها است که با بافت‌های ملی و محلی هماهنگ می‌گردد. یادگیری برای یاد گرفتن و رشد سواد و مهارت‌های محاسبه، مهارت‌های عرضی (غیر فنی) و مهارت‌های شهروندی نیز از مؤلفه‌های جدایی‌ناپذیر آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای می‌باشند.

■ **شغل (Job)**

واژه شغل «استخدام شدن برای ارائه خدمت و یا برای مدتی خاص» می‌باشد. شغل محدود به زمان و فرد کارفرما است. شغل مجموعه‌ای از کارها و وظایف مشخص است که در یک جایگاه خاص تعریف می‌شود. یک شخص ممکن است در یک حرفه در زمان‌های گوناگون مشاغل متفاوت داشته باشد.

■ **حرفه (Occupation)**

مجموعه‌ای از مشاغل دنیای کار است که شباهت معقولانه‌ای از نظر کارها، دانش و توانایی‌های مورد نیاز دارد. حرفه مشغولیت اصلی فرد در طول زندگی است. استاندارد حرفه‌ای، حداقل‌های مورد انتظار دنیای کار در یک حرفه را نشان می‌دهد. حرفه مرتبط با فرد و نقش وی در بازار و دنیای کار است (مانند حسابدار، خانه‌دار، جوشکار، پرستار، مهندس ساختمان). اکثر حرفه‌ها در بخش‌های مختلف وجود دارد، در حالی که برخی از حرفه‌ها (مهندس معدن) مربوط به بخش خاصی است. یک حرفه مجموعه‌ای از مشاغل است که شباهت معقولانه‌ای از نظر کارها، دانش و توانایی‌های مورد نیاز دارد.

1- Technical Vocational Education (Training)

■ وظیفه (Duty)

وظیفه عبارت است از مسئولیت و نقش اصلی مشخصی که در یک جایگاه شغلی یا حرفه برای شخص در نظر می‌گیرند، وظیفه نام دارد. برای مثال از وظایف اصلی یک تعمیرکار خودرو می‌توان به تعمیر سیستم مولد قدرت، تعمیر سیستم انتقال قدرت و... اشاره کرد. از تکنسین مکترونیک انتظار می‌رود نگهداری و تعمیرات سیستم‌های کنترل عددی را به عنوان وظیفه انجام دهد.

■ تکلیف کاری (Task)

یک تکلیف کاری فعالیت مشخصی است که دارای ابتدا و انتها می‌باشد و شامل مراحل منطقی است. معمولاً هر وظیفه به چندین تکلیف کاری تقسیم می‌شود. به طور مثال یکی از تکالیف کاری وظیفه «تعمیر سیستم مولد قدرت»، تنظیم سیستم جرقه می‌باشد.

■ شایستگی^۱

مجموعه اثبات شده از دانش، مهارت و نگرش مورد نیاز جهت انجام یک تکلیف کاری، بر اساس استاندارد راه، شایستگی گویند. شایستگی‌ها در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای به سه دسته شایستگی‌های فنی، غیر فنی و عمومی تقسیم‌بندی می‌شوند.

■ سطح شایستگی انجام کار

صرف نظر از اینکه یک تکلیف کاری در چه سطحی از صلاحیت حرفه‌ای انجام می‌شود، انجام هر کار ممکن است با کیفیت مشخصی در محیط کار مورد انتظار باشد. سطح کیفی شناخته شده از یک شخص در محیط کار را سطح شایستگی مورد انتظار و نیاز گویند. سطح شایستگی انجام کار معیار اساسی ارزشیابی می‌باشد. در بین کشورهای مختلف نظام سطح‌بندی شایستگی گوناگونی وجود دارد، اما نظام چهار سطحی معمول‌ترین آنها به نظر می‌رسد.

■ چارچوب صلاحیت ملی (NQF)^۲

چارچوبی است که صلاحیت‌ها، مدارک و گواهینامه‌ها در سطوح و انواع مختلف را به صورتی منسجم و همگون براساس مجموعه‌ای توافق شده به هم ارتباط می‌دهد. در این چارچوب به مهارت و تجربه در کنار دانش ارزش ویژه‌ای داده می‌شود. زمان و مکان یادگیری ارزش کمتری دارد.

■ سطح صلاحیت (Level of Qualification)

سطح صلاحیت عبارت است از سطح حرفه یا شغلی در چارچوب صلاحیت‌های حرفه‌ای ملی که تکالیف کاری باید در آن طراحی و تدوین گردد. نظام‌های سطح‌بندی

۱- Competency

۲- National Quality Fram Work

گوناگونی در بین کشورها وجود دارد، سطح صلاحیت مهندسی (حرفه‌ای) پنج در نظر گرفته شده است که به طبع آن تکسین فنی یا حرفه‌ای دارای سطح چهار می‌باشد. صلاحیت حرفه‌ای در اروپا EQF به ۸ سطح تقسیم‌بندی شده است.

■ برنامه درسی آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای

برنامه درسی آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای مجموعه‌ای از استانداردهای دنیای کار، اهداف، محتوا، روش‌ها، راهبردهای یاددهی - یادگیری، تجهیزات، زمان، فضا، استاندارد شایستگی‌ها، مواد آموزشی و استاندارد ارزشیابی است که دانش‌آموز(هنرجو)، کار آموز یا مربی را برای رسیدن به آن اهداف در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای هدایت می‌نماید. دامنه شمول برنامه درسی در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، دنیای کار و دنیای آموزش را در برمی‌گیرد. معمولاً در نظام‌های آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشورها سه نوع استاندارد، متصور می‌شوند:

۱ **استاندارد شایستگی حرفه‌ای؛** شایستگی یا مهارت، که توسط متولیان صنعت، بازار کار و اتحادیه‌ها، صنوف و... تهیه می‌شود. در این استاندارد، وظایف، کارها و صلاحیت‌های هر شغل یا حرفه مورد توجه قرار می‌گیرند.

۲ **استاندارد ارزشیابی؛** براساس استاندارد شایستگی حرفه‌ای و دیگر عوامل مؤثر توسط گروه‌های مشترکی از حوزه‌های گوناگون تهیه می‌شود و منجر به اعطای گواهینامه یا مدرک صلاحیت حرفه‌ای می‌گردد.

۳ **استاندارد آموزشی (برنامه درسی)؛** بر اساس استانداردهای شایستگی حرفه و ارزشیابی توسط ارائه‌دهندگان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تهیه می‌گردد. در این استاندارد و اهداف دروس، محتوا، راهبردهای یاددهی - یادگیری، تجهیزات آموزشی و... در اولویت قرار دارد.

■ آموزش مبتنی بر شایستگی

رویکردی در آموزش فنی و حرفه‌ای است که تمرکز بر شایستگی‌های حرفه‌ای دارد. شایستگی‌ها را به عنوان پیامدهای آموزشی در نظر می‌گیرد و فرایند نیازسنجی، طراحی و تدوین برنامه درسی و ارزشیابی بر اساس آنها انجام می‌شود. شایستگی‌ها می‌توانند به شایستگی‌های فنی (در یک حرفه یا مجموعه‌ای از حرفه‌ها)، غیرفنی و عمومی دسته‌بندی شوند. رسیدن فراگیران به حداقلی از همه شایستگی‌ها به عنوان هدف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در این رویکرد مورد توجه قرار می‌گیرد.

■ استاندارد شایستگی حرفه

استاندارد شایستگی حرفه تعیین‌کننده فعالیت‌ها، کارها، ابزارها و شاخص‌هایی برای عملکرد در یک حرفه می‌باشد.

■ هویت حرفه‌ای

برآیند مجموعه‌ای از باورها، گرایش‌ها، اعمال و صفات فرد در مورد حرفه است. بنابراین به دلیل تغییرات این مجموعه در طول زندگی حرفه‌ای، هویت حرفه‌ای قابلیت تکوین در مسیر تعالی را دارد.

■ گروه تحصیلی - حرفه‌ای (چند رشته‌ای تحصیلی - حرفه‌ای)

چند رشته تحصیلی - حرفه‌ای که در کنار هم قرار می‌گیرند تا فراگیر را برای انتخاب مبتنی بر علائق، تصحیح در موقعیت بر اساس استعداد و حرکت در مسیر زندگی با توجه به استانداردهای راهنمایی و هدایت تحصیلی - حرفه‌ای به صورت منطقی یاری رساند. چند رشته‌ای‌ها ممکن است با توجه به شرایط و امکانات منطقه‌ای هم‌خانواده، غیر هم‌خانواده، شایستگی‌های بزرگ مبتنی بر گروه‌های فرعی حرفه و شایستگی‌های طولی برای کسب و کار باشد. گروه‌بندی تحصیلی - حرفه‌ای باعث شکل‌دهی هویت حرفه‌ای و تکوین آن در طول زندگی خواهد شد.

■ رشته تحصیلی - حرفه‌ای

مجموعه‌ای از صلاحیت‌های حرفه‌ای و عمومی است که آموزش و تربیت بر اساس آن اجرا و ارزشیابی می‌گردد.

■ اهداف توانمندسازی

اهداف توانمندسازی اهدافی است که بر اساس شایستگی‌ها، استاندارد عملکرد و اقتضانات یاددهی - یادگیری جهت کسب شایستگی‌ها توسط هنرجویان تدوین می‌گردد. اهداف توانمندسازی با توجه به رویکرد شکوفایی فطرت شامل پنج عنصر: تعقل، ایمان، علم، عمل و اخلاق و چهار عرصه ارتباط متربی با خود، خدا، خلق و خلقت است که با محوریت ارتباط با خدا تعریف، تبیین و تدوین می‌شوند. - باتوجه به اینکه آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای و مهارتی فرایند تکوین و تعالی هویت حرفه‌ای متریبان است و هویت متریبان برآیند نوع ارتباط آنان با خدا، خود، خلق و خلقت می‌باشد، بنابراین اهداف تربیت با توجه به این عرصه‌ها قابل تبیین خواهد بود، این عرصه‌ها به گونه‌ای جامع، یک‌پارچه و منطقی کلیه ساحت‌های تربیتی^۱ را دربرمی‌گیرد.

■ یادگیری یک پارچه و کل‌نگر

یادگیری همه جانبه، یادگیری یک موضوع از ابعاد مختلف. در برنامه درسی ملی به ارتباط عناصر اهداف درسی و تربیتی و عرصه‌های چهارگانه گفته می‌شود.

■ یادگیری

فرایند ایجاد تغییرات نسبتاً پایدار در رفتار یادگیرنده، یادگیری ممکن است از

۱- ساحت‌های تعلیم و تربیت بر اساس سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، عبارتند از: اعتقادی، عبادی و اخلاقی، اجتماعی و سیاسی، زیستی و بدنی، زیباشناختی و هنری، اقتصادی و حرفه‌ای و علمی و فناورانه.

طریق تجربه عینی (از طریق کار، تمرین و...)، به صورت نمادین (از طریق اشکال، اعداد و نمادها)، به شیوه نظری (توضیحات کلی) یا به شیوه شهودی (ذهنی یا روحانی) صورت گیرد.

■ فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته

فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته بر اساس اصول حاکم بر انتخاب راهبردهای یاددهی - یادگیری در شاخه فنی و حرفه‌ای طراحی می‌گردد. در تدوین فعالیت‌های یادگیری در دروس مختلف شاخه فنی و حرفه‌ای بر اساس برنامه درسی ملی ایران و حوزه یادگیری کار و فناوری، دیدگاه فناورانه حاکم خواهد بود. انتخاب فعالیت‌های یاددهی - یادگیری در فرایند آموزش به کمک مواد و رسانه‌های یادگیری به منظور تحقق شایستگی‌ها بر اساس اصولی از قبیل تقویت انگیزه هنرجویان، درک و تفسیر پدیده‌ها در موقعیت‌های واقعی دنیای کار و فعال نمودن هنرجویان استوار است.

■ محتوا

محتوی آموزشی مبتنی بر اهداف توانمند ساز و فعالیت‌های یادگیری ساخت یافته می‌باشد. محتوا مبتنی بر ارزش‌های فرهنگی و تربیتی و سازوار با آموزه‌های دینی و قرآنی، مجموعه‌ای منسجم و هماهنگ از فرصت‌ها و تجربیات یادگیری است که زمینه شکوفایی فطرت الهی، رشد عقلی و فعلیت یافتن عناصر و عرصه‌ها را به صورت پیوسته فراهم می‌آورد. همچنین محتوا دربرگیرنده مفاهیم و مهارت‌های اساسی و ایده‌های کلیدی مبتنی بر شایستگی‌های مورد انتظار از هنرجویان است و بر گرفته از یافته‌های علمی و معتبر بشری می‌باشد. تناسب محتوی با نیازهای حال و آینده، علایق، ویژگی‌های روانشناختی هنرجویان، انتظارات جامعه اسلامی و زمان آموزش از الزامات محتوا است.

■ بسته تربیت و یادگیری

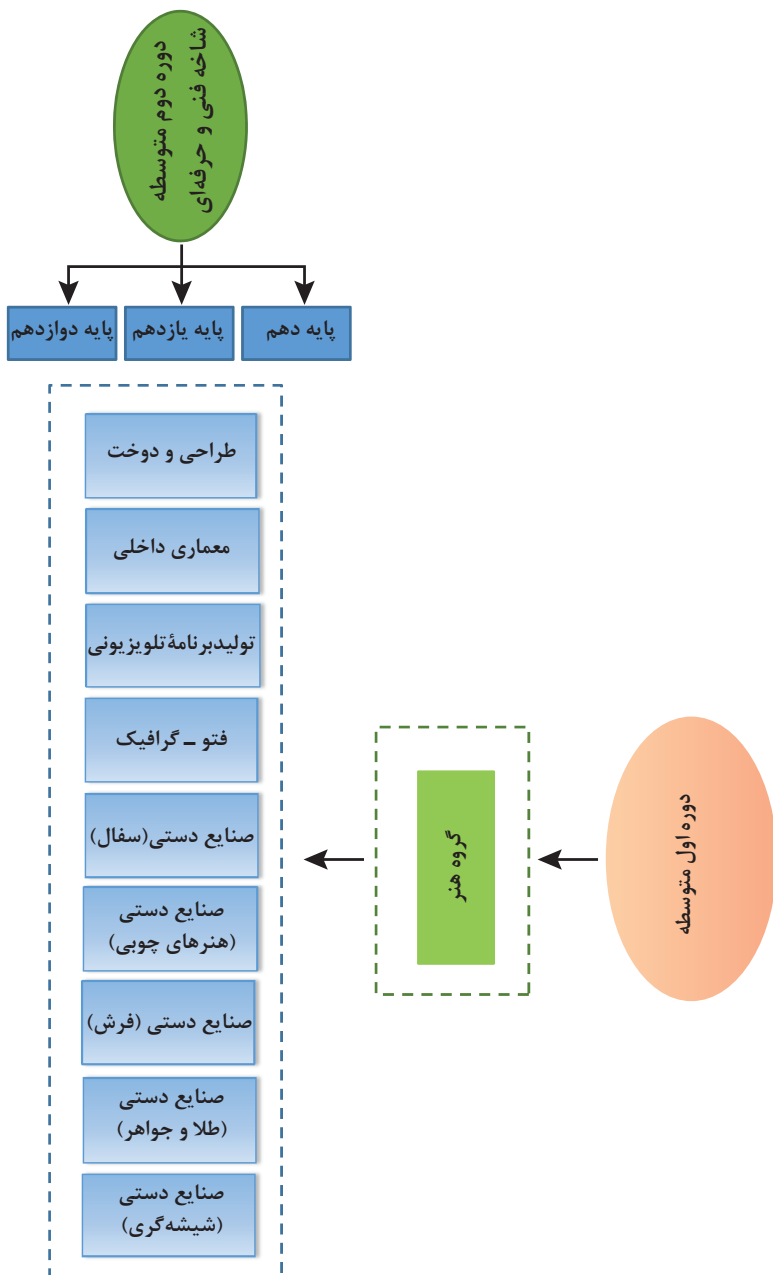
بسته تربیت و یادگیری، به مجموعه‌ای هم‌آهنگ از منابع، مواد و رسانه‌های آموزشی اطلاق می‌شود که در یک بسته واقعی یا به صورت اجزایی هماهنگ با نشان و برند مؤسسه تولید کننده تهیه و برای یک یا چند پایه تحصیلی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در حال حاضر با گسترش فناوری‌های نوین و ICT، بسته آموزشی با نرم‌افزارهای آموزشی، لوح فشرده و سایت‌های اینترنتی تکمیل می‌شود. طراحی و تهیه بسته یادگیری بر اساس ماکت بسته تربیت و یادگیری انجام می‌پذیرد.

بسته تربیت و یادگیری می‌تواند شامل گستره‌ای از منابع و رسانه‌های آموزشی یا حاوی تعدادی کتاب و کتابچه، برگه‌های کار، لوح فشرده، فیلم آموزشی و حتی برخی وسایل کمک آموزشی و ابزارها باشد. در کنار بسته سخت‌افزاری، استفاده از امکانات نرم‌افزاری و اینترنت نیز می‌تواند به تکمیل یک بسته آموزشی کمک کند.

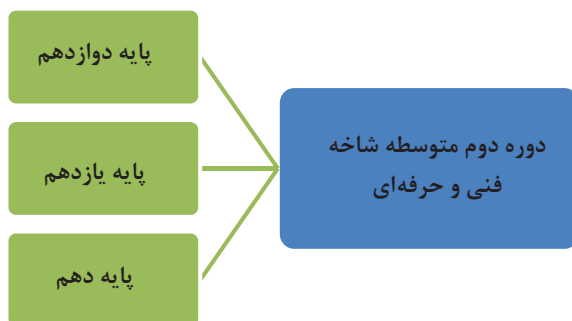
می‌توان بسته تربیت و یادگیری را به دو گروه کلی شامل منابع اصلی و منابع تکمیلی تقسیم نمود. منابع اصلی شامل کتاب راهنمای هنرآموز، کتاب درسی، کتاب کار هنرجو و کتاب ارزشیابی می‌شوند.

لذا بسته تربیت و یادگیری شامل ۱ کتاب درسی؛ ۲ راهنمای هنرآموز؛ ۳ کتاب همراه هنرجو؛ ۴ کتاب کار؛ ۵ نرم‌افزار هنرجو؛ ۶ فیلم هنرجو؛ ۷ شبیه‌سازها؛ ۸ فیلم هنرآموز؛ ۹ پوستر و غیره می‌باشد.

مسیرهای هدایت تحصیلی در گروه هنر

مسیرهای هدایت تحصیلی در رشته و گرایش در دوره کاردانی

کاردانی تولیدکننده برنامه‌های تلویزیونی

تدوینگر - نویسنده برنامه‌های تلویزیونی

تصویربردار - صدابردار برنامه‌های تلویزیونی

هنر

دوره اول

This diagram shows a vertical flow of five purple rounded rectangular boxes, each containing a text label. From bottom to top, the labels are: 'دوره اول' (in a grey triangle), 'هنر', 'تصویربردار - صدابردار برنامه‌های تلویزیونی', 'تدوینگر - نویسنده برنامه‌های تلویزیونی', and 'کاردانی تولیدکننده برنامه‌های تلویزیونی'. Each box is connected to the one above it by a grey upward-pointing arrow icon.

درس گویندگی، اجرا و بازیگری

عرصه عناصر	رابطه با خویشتن (روح، روان و جسم)	رابطه با خدا	رابطه با خلق خدا (سایر انسان‌ها)	رابطه با خلقت
تعقل، تفکر و اندیشه‌ورزی	<ul style="list-style-type: none"> - درک توانایی خود در استفاده از ابزارهای گوناگون و نوآورانه در فن گویندگی و بازیگری. - درک توانایی خود در توجه به تأثیر مخاطب در فن مجری‌گری و صداپیشگی. - تفکر در توانایی خود برای درک بهتر فناوری‌های جدید در فن گویندگی، بازیگری و صداپیشگی. 	<ul style="list-style-type: none"> - اندیشه‌درآموزه‌های دینی و چگونگی به‌کارگیری آن گزارشگری و گویندگی. - توجه و تفکر در اخلاق حرفه‌ای با در نظر گرفتن احکام دینی در گویندگی و مجری‌گری. - درک نقش خلاق در فرآیند اجرای گویندگی. 	<ul style="list-style-type: none"> - تدبیر و توجه در حفظ حریم شخصی افراد در یک برنامه تلویزیونی. - درک اهمیت ارائه یک گزارش صحیح و درست و شفاف. - توجه به حقوق افراد و قانون‌مداری در تهیه یک گزارش رادیویی یا تلویزیونی. 	<ul style="list-style-type: none"> - تفکر و اندیشه در زیبایی‌های طبیعت در بهره گرفتن از آن در صداپیشگی و بازیگری. - توجه به اهمیت استفاده بهینه از مواد و منابع موجود در اجرای رادیویی یا تلویزیونی. - توجه به ایمنی محیط محیط کار و استودیو ضبط و صدا.
ایمان و باور	<ul style="list-style-type: none"> - باور مسئولانه به توانایی خویشتن در فن بازیگری و صداپیشگی. - باور به توانایی خویشتن برای به‌کارگیری اخلاق حرفه‌ای در انجام تهیه گزارش. - ایمان به تأثیر علامت‌و انگیزه خویشتن در بهبود اجرای بازیگری. 	<ul style="list-style-type: none"> - عقیده قلبی به افزایش روزی حلال در فعالیت‌های صداپیشگی و مانند آن. - اعتقاد قلبی به ضرورت رعایت احکام دینی در فن گزارشگری. - ایمان به رعایت آموزه‌های دینی در اجرای بازیگری و گویندگی. 	<ul style="list-style-type: none"> - ایمان به رعایت اخلاق حرفه‌ای در روند و تهیه یک گزارش. - باور به حفظ حریم خصوصی افراد در تهیه یک خبری یا مستند. - باور و ایمان به ناظر بودن خداوند در تمام مراحل کار. 	<ul style="list-style-type: none"> - باور به تأثیرات در اجرای یک برنامه تلویزیونی یا رادیویی برای آگاهی بخشی دربارهٔ آسیب‌های طبیعت. - ایمان به آموزش مستمر از جلوه‌های طبیعت در برنامه تلویزیونی. - باور به اهمیت استفاده بهینه در به‌کارگیری منابع موجود در فرآیند و اجرای یک گزارش.
علم (کسب معرفت، بصیرت و آگاهی)	<ul style="list-style-type: none"> - شناخت استعدادهای خود برای آشنایی و استفاده از آن در گویندگی رادیو، صداپیشگی و یا مجری‌گری. - افزایش آگاهی فرد در شناخت و یادگیری در حوزه گویندگی و اجرا. - تحقیق و جست‌وجو در زمینه فناوری‌های جدید در حوزه گویندگی و اجرا. 	<ul style="list-style-type: none"> - معرفت و بصیرت در حیطه و حوزه یک برنامه رادیویی با توجه به مفاهیم دینی. - تشریح تأثیرات رعایت آموزه‌های دینی در اجرای یک برنامه رادیویی. - استفاده متناسب از توصیف جمال الهی در یک برنامه رادیویی. 	<ul style="list-style-type: none"> - بیان شیوه‌های نو و خلاق در تشریح روابط اجتماعی در صداپیشگی و بازیگری. - شناخت و آگاهی از ویژگی‌ها و توانمندی گروه کاری در گویندگی و صدای پیشگی. - شناخت و آگاهی و توجه به ارزش‌های ملی و مذهبی در یک برنامه رادیویی. 	<ul style="list-style-type: none"> - شناخت روش‌های از بین بردن آلودگی‌های صوتی در یک برنامه رادیویی. - کسب اطلاعات شغلی مرتبط با استانداردهای محیط‌زیست در امر برنامه‌های رادیویی و بهداشت صوتی. - شناخت آسیب‌های زیست محیطی در قالب یک برنامه تلویزیونی برای آگاهی مردم در اجتماع.

درس گویندگی، اجرا و بازیگری

عرصه عناصر	رابطه با خویشتن (روح، روان و جسم)	رابطه با خدا	رابطه با خلق خدا (سایر انسان‌ها)	رابطه با خلقت
عمل (کار، تلاش، اطاعت، عبادت، مجاهدت، کارآفرینی، مهارت و...)	- ارتقای شایستگی خویش در کار با ابزار و وسایل گویندگی و گزارشگری و تکنولوژی‌های جدید. - رعایت بهداشت فردی در محیط استودیوها. - ارتقای مهارت در انجام کمک‌های اولیه در استودیو و هنگام اجرای بازیگری و گویندگی.	- رعایت اخلاق حرفه‌ای در انجام کارهای گویندگی و بازیگری. استفاده از مفاهیم قرآنی در برنامه تلویزیونی. - استفاده از احکام زیبا با الهام از زیبایی ذات الهی در فن بازیگری و گزارشگری.	- توانایی آموزش و انتقال مهارت در بازیگری و گزارشگری برنامه‌های رادیویی. - همکاری با گروه نصب و راه‌اندازی تجهیزات استودیو برای بازیگری. - تلاش برای بالا بردن مهارت‌های علمی و عملی افراد در تهیه گزارش.	- مراقبت کردن از طبیعت و منابع طبیعی در فرایند و تهیه گزارش. - تلاش برای تهیه گزارش‌های مستند از طبیعت برای حفظ محیط زیست با پیام مشخص و شفاف. - کارآفرینی و خلاقیت در فن گویندگی و اجرا، گزارشگری و بازیگری.
اخلاق (تزکیه، عاطفه و ملکات نفسانی)	- احساس مسئولیت نسبت به استفاده بهینه از ابزار و وسایل گویندگی و گزارشگری. - ارزش‌گذاری به اخلاق حرفه‌ای در محیط استودیو. - ارزش‌گذاری به کسب روزی حلال در انجام کار.	- انجام کارهای گویندگی با کیفیت بالا به عنوان عبادت. - پرهیز از آموزه‌های غیردینی در فرایند و تولید یک برنامه رادیویی. - ترویج اخلاق حرفه‌ای در برنامه رادیویی.	- قبول مسئولیت در قبال خسارات احتمالی به افراد در روند یک گزارش و یا برنامه رادیویی. - داشتن روحیه یادگیری و یاددهی در فرایند اجرای گویندگی و بازیگری. - ارزش قائل شدن به تجربه کاری در محیط کار و استودیوی گویندگی و اجرا.	- احساس مسئولیت در رعایت قوانین زیست محیطی برای ایجاد حداقل آلودگی در تهیه گزارش. - تعهد به انجام کار درست و ماندگار در بازیگری. - متعهد به استفاده از مواد حامی و کم‌ضرر محیط زیست در تهیه برنامه تلویزیونی.

طراحی و سازماندهی درس

درس گویندگی، اجرا و بازیگری از ترکیب سازوار ۵ تکلیف کاری در قالب پنج پودمان شایستگی تشکیل شده است که هر پودمان نماینده یک شغل در حوزه تولید برنامه تلویزیونی است. سازماندهی درس به نحوی است که تکالیف کاری در یک مسیر افقی از ساده به پیچیده در طول سال تحصیلی به صورت مرحله‌ای ارائه می‌شود و شایستگی‌ها به صورت تدریجی کسب و ارزیابی می‌شود و در نهایت در پایان درس شایستگی کلان گویندگی، اجرا و بازیگری که قابلیت انتقال دارد محقق می‌شود.

شایستگی‌های مورد انتظار

شایستگی‌های فنی

- گوینده و مجری برنامه رادیویی
- گوینده برنامه تلویزیونی
- گویندگی شخصیت تصویر (دوبلاژ)
- گزارشگری (اجرای گزارش)
- بازیگری

شایستگی‌های غیرفنی

- مسئولیت‌پذیری تعهد کاری
- جمع‌آوری و گردآوری اطلاعات
- امانت‌داری و رازداری
- یادگیری مادام‌العمر
- ارتباط مؤثر و کار تیمی
- مدیریت کارها و پروژه
- اجتماعی بودن
- مذاکره
- کارآفرینی
- درستکاری
- به‌کارگیری فناوری‌های مناسب
- کاربرد فناوری اطلاعات
- احترام گذاشتن به ارزش‌های دیگران
- انتخاب و به‌کارگیری فناوری‌های مناسب
- تفکر و اخلاق

■ نگرش سیستمی

■ اخلاق حرفه‌ای

■ سازماندهی محتوا

درس شامل پنج پودمان است که هر پودمان شامل ۱ یا ۲ تکلیف کاری است هر تکلیف کاری به صورت مستقل دارای یک پروژه مستقل است که در برخی موارد دو تکلیف کاری در یک پیمانانه به صورت پروژه مشترک تعریف می‌شود.

■ لیست استانداردهای تجهیزات

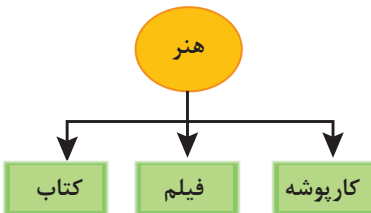
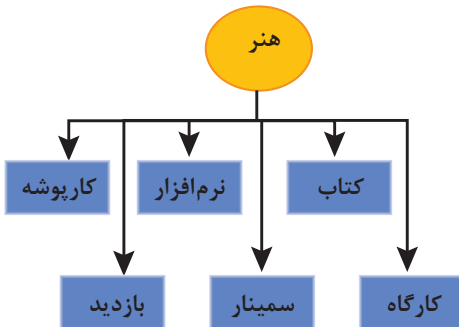
مطابق با جدول تجهیزات آموزشی در سایت دفتر تألیف کتابها درس فنی و حرفه‌ای و کاردانش.

رسانه‌ها، مراکز، مواد و منابع یادگیری

۱ مراکز یادگیری

هنرستان - محیط کار واقعی - کارگاه‌های آموزشی

۲ رسانه‌های یادگیری

۳ منابع یادگیری

- کتاب‌های مرجع

- جداول استاندارد

- استانداردهای تحلیل و ارزشیابی حرفه

- رسانه‌های یادگیری